

نه خونځی پیغه مېهر

په یادابون ۴، ۵

له دوو وانه‌ی رابردووماندا دهریاره‌ی هردوو یه‌که‌م کورپی ئادم و حوا فیروبوین: هابیل و قابیل. زانیمان چوڼ هردووکیان قوربانیان پیشک‌ش به خدا کرد له‌پیناوی پرستنی. هابیل باوه‌ری به خدا هیئا و خوینی به‌رخیکي پیشک‌ش کرد، به‌لام قابیل هولو دا به کرده‌وی خوئی له خدا نزيك بیته‌وه. خوداش قوربانی هابیلی قبول کرد، به‌لام قوربانی قابیلی رت کرده‌وه. خدا داوای له قابیل کرد توبه بکات به‌لام قابیل توره بوو و هستا به کوشتنی هابیلی برای.

نیستا پلانمان وایه برده‌وام بین له تورات و دیراسه‌تی به‌شی چواره‌م و پینجه‌م له سپاره‌ی په‌یادابون بکه‌ین. ووشه‌ی خدا پیمان ده‌لئت که ئادم و حوا کور و کچی دیکه‌شیان بوو. (په‌یادابون ۵: ۴) هرچونیک بیټ، له‌نیوان نه‌وه‌کانی ئادمدا، خدا ته‌نها چیرۆکی دوو به‌ره‌ی بومان ناشکرا کردووه: به‌ره‌ی قابیل و به‌ره‌ی شیت، که یه‌کیک بوو له برا بچوکه‌کانی قابیل.

با یه‌که‌م جار ته‌ماشای به‌ره‌ی قابیل بکه‌ین. قابیل ژنیکي له نیوان خزمه‌کانی خوئی هه‌ل‌بژارد و بوونه‌خواهن مندال. به‌لام، هر وهك ده‌لین (گیا له‌سهر ره‌گی خوئی شین ده‌بیټ) هیچ له نه‌وه‌کانی قابیل له شیوازی بیرکندنه‌وه و قسه‌کردن و کردار لایان نه‌دابوو له قابیل. هر وهك باوکیان، پیزی ووشه‌ی خودایان نه‌گرت. ئه‌وان زور زیره‌ك و خاوه‌ن زانیاری بوون، به‌لام خودایان نه‌ده‌ناسی. ته‌نها بایه‌خیان به‌شتی دونیایی ده‌دا. ئه‌وان شاریان بنیاتنا، که‌ره‌سته‌یان دروست کرد، شمشال و قیساره و شتی له‌و بابه‌ته. یه‌ك له‌و نه‌وانه‌ی له قابیل بوونه‌وه ناوی توبال - قابیل بوو. زور کارامه بوو و پرونز و ئاسنی دارشت. به‌لام، کاری جوانی ده‌ست دلئی جوان دروست ناکات!

یه‌ك له نه‌وه‌کانی قابیل، ناوی لامش بوو، که پشتی حفته‌م بوو له‌پاش ئادم. لامش له‌سهر شوین پیی باپیری قابیل ده‌رؤیشت - به‌لکو خراپتر. لامش یه‌که‌م که‌س بوو دوو ژن بینیت و هر وهك قابیل، بوو به بکوژ. نوسراوه پیروژه‌کان ده‌فهرموی که لامش دوو که‌سی کوشت و شانازی به‌وه ده‌کرد که‌له قابیل خراپتره! هر وهك قابیل و هممو نه‌وه‌کانی، لامش هیچ گرنگی نادا به ویستی خودا. لامش خو‌به‌رست و پاره‌په‌رست بوو. زور لووت به‌رز و به‌ده‌عیه بوو. خولیا ی رابواردن بوو نه‌وه‌ك خولیا ی خو‌شه‌ویستی خودا. شه‌یتان ماموستای بوو، به‌لام به‌وشته‌ی نه‌ده‌زانی. لامش ئاوا بوو له‌بهر ئه‌وه‌ی خوئی هه‌ل‌بژارد له‌سهر پښتو قابیل بپروا. با ناوی لامش له‌بیرمان به‌یلینه‌وه، له‌بهر ئه‌وه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ باسی ئه‌و پیش ئه‌وه‌ی کوتایی به‌ وانه‌که‌مان به‌ینین.

ستایش بۆ خودا، نوسراوه پیروژه‌کان لای چیرۆکی قابیل و نه‌وه ناراستو دروسته‌که‌ی راناوه‌ستی. ووشه‌ی خودا هر وه‌ها باسی به‌ره‌ی شیتان بۆ ده‌کات و دلئت که خودا کورپیکي تری دا به ئادم له جیاتی هابیل، ئه‌وه‌ی قابیل کوشتی. (په‌یادابون ۴: ۲۵) ناوی شیت بوو، به‌مانای هه‌ل‌بژاردراو دیت. خودا شیتی به‌جیگری هابیل هه‌ل‌بژارد. باشه بۆچی شیت دبوایه جیگای هابیل بگری؟ وه‌لامه‌که‌ش ئه‌مه‌یه، له باخچه‌ی عه‌دن، خودا به‌لینی دابوو به یه‌کیک که دیته جیهانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له شه‌یتان بیاتوه و نه‌وه‌کانی ئادم له هیزی شه‌یتان پرگار بکات. ئه‌و پرگاری دهره ده‌بوایه له به‌ره‌ی هابیل به‌اتبایه که باوه‌ری به خودا هه‌بوو. به‌لام، شه‌یتان وای کرد قابیل هابیل بکوژی. شه‌یتان ویستی کوسپ و ته‌گه‌ره بخاته به‌رده‌م پلانی خودا له ناردنی ئه‌و پرگاری دهره بۆ جیهان. به‌لام، دانایی خودا مه‌زنتره له هی شه‌یتان. خودا پلانیکي قه‌شه‌نگی هه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کانی ئادم پرگار بکات له گونا‌هه‌کانیان و که‌س ناتوانی کوسپ و ته‌گه‌ره بخاته پیشیه‌وه، ته‌نانه‌ت شه‌یتانیش! له‌بهر ئه‌وه، خودا له‌گه‌ل پاراستنی پلانه‌که‌ی خوئی، شیتی دا به ئادم و حوا بۆ ئه‌وه‌ی جیگای هابیل بگریته‌وه که قابیل کوشتی. له‌بهر ئه‌وه، پلانی خودا سه‌باره‌ت به ناردنی پرگاری دهره‌که به‌رده‌وام له‌گه‌شه‌کردن بوو.

شیت باوه‌رداریکی راسته‌قینه بوو. وهك هابیلی برا گه‌وه‌ره‌ی، پښتو پرگار بوونی هه‌ل‌بژارد که خودا دایمه‌زاندووه. شیت هر وهك

هممو نه و هکاني ئادم، به گونا هباری له دايک بوو. به لام باوه ری به به لئینی خدا هه بوو سه باره ت به و پرگاری دهره ی که دیت و گوزارشتی له باوه ری خوی کرد به پیشکش کردنی خوینی به رخیک بۆ خودا، وه ک قوربانیه که بۆ داپوشینی گونا ه. شتیکی تر دهره ی شیت که مایه ی تیبینی کردنه ئه وه بوو که شیت منداله کانی به ناسینی پاستی خودا گه وره کرد. له بهر ئه وه نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ: **ههروه ها شیت کورپکی بوو... له و کاته بوو خه لکی ده ستیان کرد به نوپژ کردن به ناوی خودا وه ندوه.**

(په یدا بوون ۴: ۲۶)

به م شیوه یه، ده بینین که دوو خیزان له ئادم بوونه وه: خیزانی قابیل و خیزانی شیت. ده زانی ئه و دوو خیزانه گوزارشت له چی ده کن؟ گوزارشت له و دوو جوړه خه لکه ده کن که له جیهانن له کاتی ئادمه وه تا ئه مرؤ. له پروانگه ی خودا وه تنها دوو جوړه خه لکه له سه ر زه وین. هیچ جیاوازی ناکات له به یینی ره ش پیست و سپی پیست، له به یینی سوړانی و بادینی، ژن و پیاو، ده وله مند و هه ژار. خودا لادهر نییه، له گه ل ئه وه شدا، خه لکی جیهان بۆ دوو گروپ جیا ده کاته وه. ئه و دوو گروپه چین؟ گروپیک که باوه ری به ووشه ی خودا هه یه، گروپیک که باوه ریان پی نییه، ئه وانه ی خودا ده ناسن و ئه وانه ی خودا ناسن. ئه وانه ی له ناو پروانگی ده پۆن و ئه وانه ی له ناو تاریکی ده پۆن. ئه وانه ی خودا له گونا هیان خو ش بووه و ئه وانه ی له گونا هیان خو ش نه بووه. هه موو که سیک باوه ری به خودا بیت و پښتانه پاست و دروستی هه لبریزی که دایمه زانده وه، پرگاری ده بیت و ده چپته به هه شت، هه ر وه ک چۆن شیت و خیزانه که ی پرگار کران. هه رکه سیک پښتانه پاست و دروستی خودا نه گری ئه و ده فه وتی و به ره و دۆزه خ ده پوات، هه روه ک قابیل و خیزانه که ی.

نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ که ئادم ژیا تا وه کو ته مهنی (۹۲۰) سال و پاشان مرد. له کاتی خوی، مرؤف ده ژیا تا وه کو زور پیر ده بوو — به لام پاشان ده مردن وه که هه موو مرؤفیک. ئادم و حه و مردن، هه ر وه ک خودا پیانی فهرموو بوو. کاتی خودا یه که م دوو مرؤفی دروست کرد، حه زی نه ده کرد ئه وان برن، به لکو حه زی ده کرد بژین. ئه ی باشه بچی ئادم و حه و مردن؟ له بهر ئه وه ی گونا هیان کرد دژ به خودا — و گونا هیش مردن به ره م دینی.

باشه، با سه رنجی چیرۆکی پیاویکی خودا بده یین، که له خیزانی شیت بوو و باوه ری به خودا هه بوو. ئه م پیاوه ش پیغه مبه ری خودا ئه خنوخ بوو، که به ئیدریس ده یناسین. له به شی پینجه می سپاره ی په یدا بوون، باپیرانی ئه خنوخ ده بینین. نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ: ئادم بوو به باوکی شیت، و شیت بوو به باوکی ئه نوش، ئه نوش بوو به باوکی قیینان، و قیینان بوو به باوکی مه هه له لئیلی، مه هه له لئیل بوو به باوکی یاره د، و یاره د بوو به باوکی ئه خنوخ. به م جوړه، ئه خنوخ حه فته مین پشت بوو له پاش ئادم وله به ره ی شیت.

وه که هه موو مرؤفیک، ئه خنوخ به گونا هباری له دايک بوو بوو. به لام، کاتی ته مهنی بوو به (۶۵) سال، ئه خنوخ تویه ی کرد له گونا هه کانی و پوی له خودا کرد و باوه ری به به لئینه که ی خودا هیئا سه باره ت به پرگاری دهره که که ده هاته جیهانه وه و ده مریت وه ک قوربانیه کی ته و او و گونا ه ده سرپته وه. ئه خنوخ باوه ری خوی نیشان دا به پیشکش کردنی خوینی تازه لیک وه ک قوربانیه که گونا ه داده پو شتی. له دهره نه نجامدا، خوداش وه ک پاست و دروست ژماری له بهر باوه رکه ی، وله گونا هه کانی خو ش بوو و دلې پاک کرده وه.

بویه نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ: **ئه خنوخ سی سده سال له گه ل خودا هاتو چوی کرد.** (په یدا بوون ۵: ۲۲)

به لام، رویشتن له گه ل خودا له زه مانی ئه خنوخ ئاسان نه بوو، له بهر ئه وه ی زه مانیکی گه ندهل و خراب بوو هه ر به زه مانی ئیستا ده چوو. زۆریه ی ئه وانه ی له و کاته ده ژیان تنها به دوی رباوردن و ژیانیکی ناپاک ده ژیان. سه باره ت به ئه خنوخ، ئه و ده یزانی خودا مرؤفی دروست نه کردوه بۆ ئه وه ی له ناپاکی بژیت، به لکو بۆ پاکی و بی گه ردی. له بهر ئه وه، ئه خنوخ نه یه پشست ته ماح کونترولی بکات وه ک چۆن کونترولی دراوسییه خودا نه ناسه کانی کردبوو. وه ک خودی خودا، ئه خنوخ حه زی له پاست و دروستی بوو و رقی له گونا ه بوو. خه لک سوکایه تییان پی ده کرد و ده یان چه وسانده وه له بهر شیوه ی ژیا نه پاست و دروسته که ی، به لام ئه خنوخ وای نه کرد ئه وه نیگه رانی بکات له بهر ئه وه ی ده یزانی هیچ له وه گرنه گتر نییه که ناشتیت له گه ل خودا هه بیت.

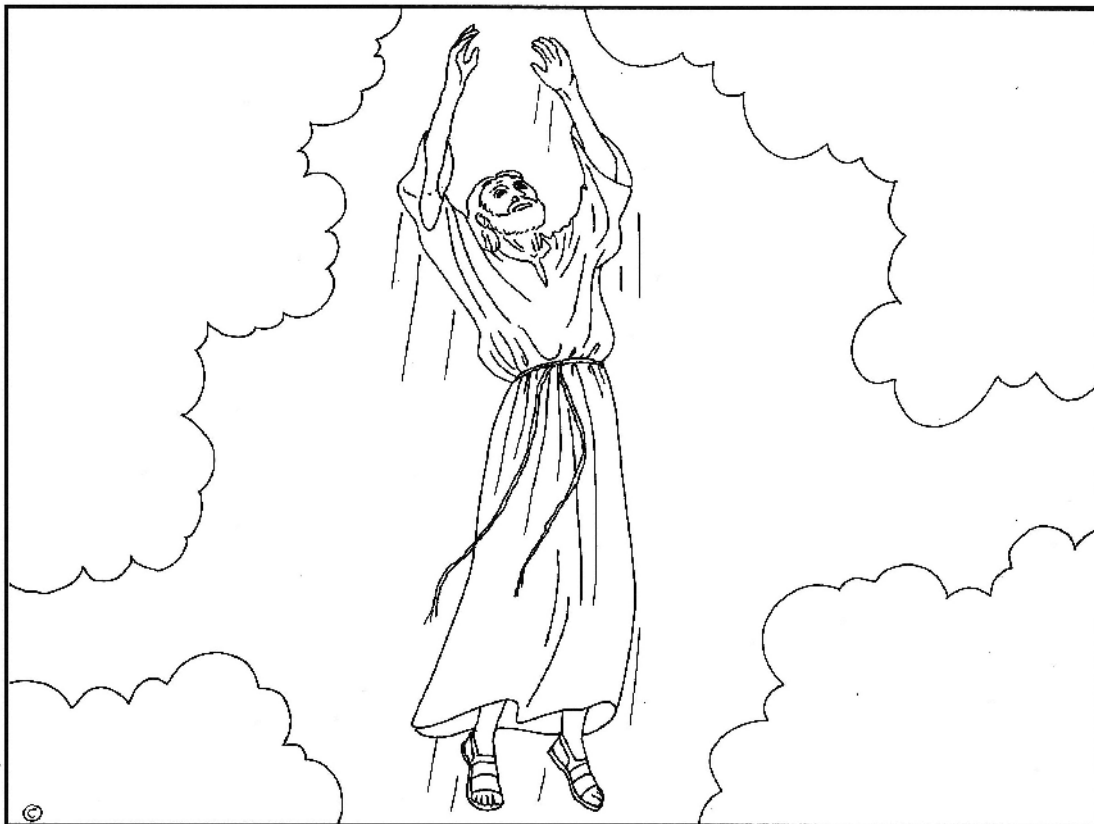
لامش تامه‌زرۆی پاره و ژن و خورادن و جل و به‌رگ و پابواردن بوو، له کاتی‌کدا ئه‌خنوخ چه‌زی له هاوه‌لیکی نزیك بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ژیا‌نی پی به‌خشی بوو.

لامش مرد له‌ناو گونا‌هه‌کانی و چوو له‌ناو دۆزه‌خ، به‌لام خودا ئه‌خنوخی بو لای خو‌ی پاک‌ی‌شا بو ئه‌وه‌ی له‌گه‌لی دا بی‌ت له ئاسمان.

له‌ کۆتایی‌شدا، فه‌رموون له‌گه‌ل پرسیا‌ریکی گ‌رنگ: ئایا تو زۆر به‌ لامش ده‌چی یان به‌ ئه‌خنوخ؟ ئایا تو سه‌ر به‌ نه‌وه‌ی قابیل و لامشی یان سه‌ر به‌ نه‌وه‌ی شیت و ئه‌خنوخی؟ ئایا ژیا‌نت باوه‌شی له‌ باوه‌ری ئه‌خنوخ داوه، یان به‌ شیوازی خۆت ده‌پۆی وه‌ک لامش؟ ووشه‌ی خودا ده‌فه‌رمو‌ی: **خۆتان ئه‌زموون بکه‌ن ئاخۆ له‌ باوه‌ردان. له‌ خۆتان بکۆلنه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بی‌باوه‌پیش مه‌حاله‌ خودا پ‌ازی بک‌ریت. (۲ کۆرنسۆس ۱۳: ۵ و عیبرانییه‌کان ۱۱: ۶)**

بو‌وانه‌ی داها‌تووش، ده‌س به‌ دی‌راسه‌تی پیغه‌مبه‌ریکی تری خودا ده‌که‌ین – ئه‌ویش پیغه‌مبه‌ر نوح.

خودا به‌ره‌که‌تی خو‌ی به‌سه‌رتدا بیاری‌نی کاتی ده‌پواننه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌وه له‌ ووشه‌ پ‌ی‌رۆزه‌که‌یدا: **بی‌باوه‌پیش مه‌حاله‌ خودا پ‌ازی بک‌ریت، چونکه‌ ئه‌وه‌ی له‌و نزیك بی‌ته‌وه، ده‌بی باوه‌ری به‌ بوونی ئه‌و هه‌بی‌ت و پاداشتی ئه‌وانه‌ش ده‌داته‌وه که داوا‌ی ده‌که‌ن. (عیبرانییه‌کان ۱۱: ۶)**

گرنگترین پرسپاره کان بۆ ئەم وانیه:

۱. بۆچی شیت دبوایه جیځای هابیل بگری؟
۲. دهزانی ئەو دوو خیزانه گوزارشت له چی دهکهن؟
۳. ئەو دوو گروپه چین؟
۴. بۆچی ئادهم و حهوا مردن؟
۵. بۆچی خودا ئەخونځی به و شیوهیه گواستهوه؟
۶. ئایا تو سه ر به نهوهی قابیل و لامشی یان سه ر به نهوهی شیت و ئەخونځی؟
۷. ئایا زیانت باوهشی له باوهپی ئەخونځ داوه، یان به شیوازی خۆت دهپۆی وهك لامش؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وهزی خویندنهوهی کتابی پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنهوه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} بهخهش کراوهته.

به رههه هینهه: کۆمهلهی پښتو ژبې راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org